

Loven hedder ganske vist: Lov om Invalideforsikring, men de, der vil gennemlæse og sætte sig ind i denne Lov, vil hurtigt blive klar over, at den kun for en Trediedels Vedkommende er en Forsikringslov, medens den for de to Trediedeles Vedkommende er en Forsørgelseslov.«

Ved 1. Behandling i Folketinget anbefaledes Lovforslaget af Venstres Ordfører, Kr. Kristensen, medens Socialdemokraternes Ordfører, Borgbjerg, udtalte sig skarpt imod det. De Konservatives Ordfører, Johannes Lou, tiltraadte Principperne i Lovforslaget, men udtalte tillige, at der maatte skaffes en fuldstændig Sikkerhed for det juridiske Grundlag for Loven. De Radikales Ordfører, P. Munch, sluttede sit Foredrag saaledes: »Jeg for min Del haaber, at vi ikke skal komme til at gennemføre Lovforslaget, saaledes som det er fremsat, men at det kan blive Udgangspunktet for en rolig og saglig Behandling, der kan fjerne en Del af den Kritik, der bestaar overfor det nugældende System.« Endelig udtalte Axel Møller sig om den juridiske Berettigelse af Lovforslaget og sagde bl. a.: »Naturligvis kan Loven forandres for Fremtiden, men efter min Mening ikke med tilbagevirkende Kraft til Skade for de Invalidere nydere, som ved Loven af 1921 har faaet statsgaranteret Ret til 800 Kr. aarlig indtil det fyldte 62. Aar. Paa dette Punkt svæver Lovforslagets juridiske Grundlag i Virkeligheden fuldkommen i Luften.« Angaaende dette Punkt indhentede det i Folketinget nedsatte Udvalg udførlige skriftlige Udtalelser fra Justitsministeriet og fra Professor Knud Berlin, hvilke Udtalelser, der medfulgte Betænkningen som Bilag begge gik ud paa, at en Nedsættelse er juridisk forsvarlig.

Om Lovforslaget som Helhed delte Udvalget sig i et Flertal og to Mindretal.

Flertallet, Venstre og Konservative, tiltraadte Lovforslagets Formaal: at gennemføre Beparelser paa Invalideforsikringens Omraade, dels ved en Nedsættelse af Invalidere renten, dels ved gennem en Skærpelse af Kontrolbestemmelserne i størst mulig Grad at hindre Misbrug af Loven.

Af Ministeren var stillet en Række Ændringsforslag, som for de flestes Vedkommende var tiltraadt af Flertallet, og som for største Delen var Udtryk for de Bestræbelser, der havde været udfoldet i Udvalget for at skabe det bedst mulige Grundlag for Bedømmelsen af Ansøgernes Invaliditetsgrad. Et af disse Forslag gik ud paa, at der ved Bedømmelse af en Ansøgers Arbejdsevnes Nedsættelse skal sammenlignes med Arbejdsfortjenesten for sunde Personer i *tilsvarende Aldersklasse*.

Et særligt Forslag sigtede til at tage Hensyn til de vanskelige Forhold, de, der lider af svære Former af Invaliditet,